

— Защото ги учеше да се обичатъ.

Човѣкътъ простена и пазачтъъ натопи въ сѣда една гжба, забита на трѣстикова прѣчка. Азъ се вмѣкнахъ въ една дупчица на гжбата. И когато пазачтъъ поднесе гжбата до устата му, азъ го видѣхъ: той бѣше високия мжжъ, който поучаваше хората въ планината. Очитѣ му бѣха пълни съ сълзи, но ясни и добри. Никой другъ нѣмаше такива добри очи.

Отъ тогава измина много, много време. Безброй пѣти обиколихъ азъ земята отъ снѣжнитѣ полюси до топлиятѣ страни. Видѣхъ ловци на тюлени да се избиватъ единъ други при подѣлбата на лова. Видѣхъ, какъ черни хора се биеха съ бамбукови клони и си чупѣха главитѣ съ камъни.

Видѣхъ какъ се промушвахъ съ копия и сабли жителитѣ на странитѣ, дето расте лозата и пшеницата. Какъ се убиваха съ куршуми и огънь. Какъ палѣха градоветѣ си.

О, много страшни нѣща съмъ видѣла азъ. И само

